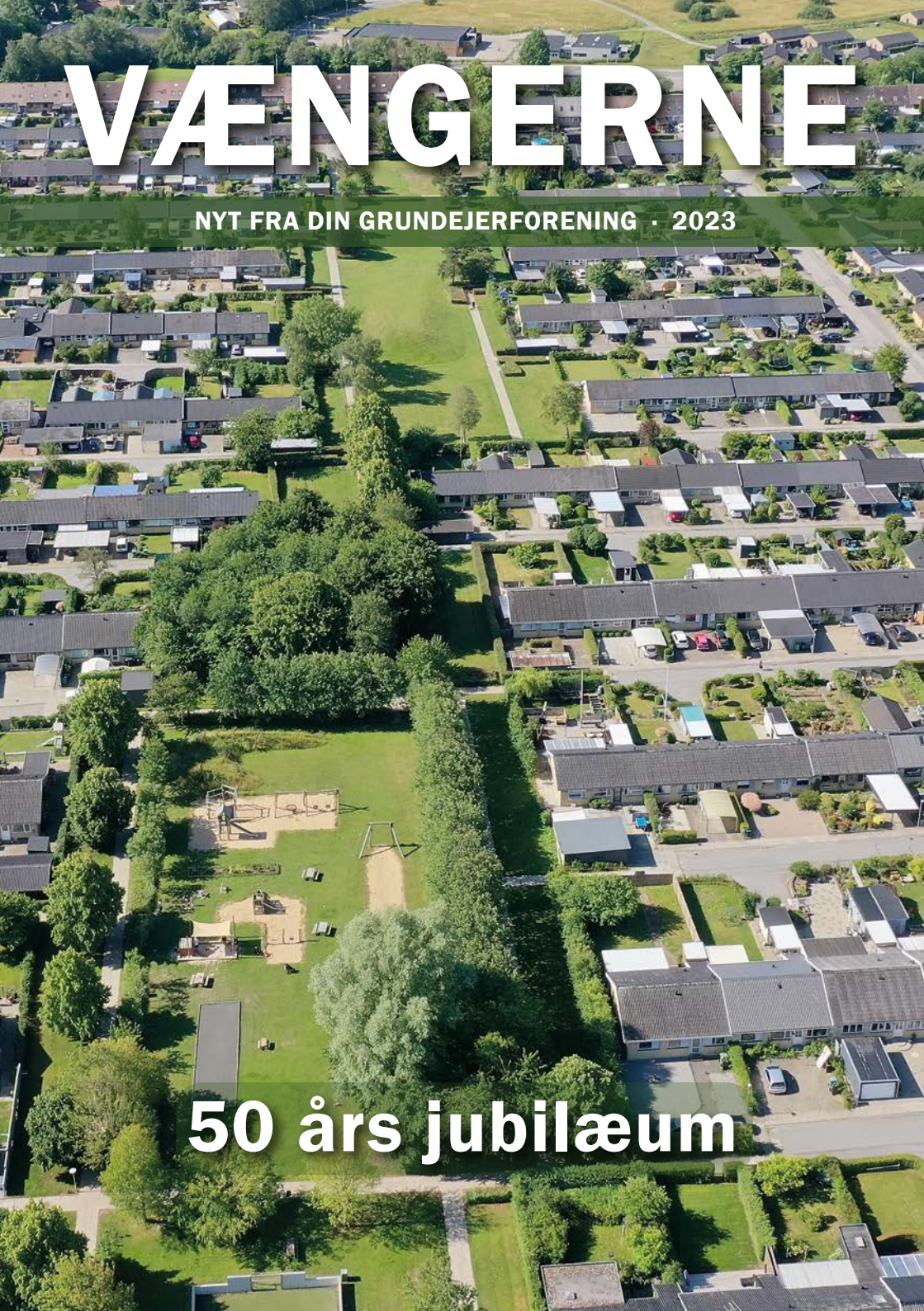

An aerial photograph of a residential neighborhood. In the center is a large, rectangular green field. To the left of the field is a playground with various equipment. The field is surrounded by rows of houses, mostly with dark roofs. There are many trees throughout the area, particularly around the field and between the rows of houses. The overall scene is bright and sunny.

VÆNGERNE

NYT FRA DIN GRUNDEJERFORENING · 2023

50 års jubilæum

Bestyrelsen

Birgitte Pedersen
Jegstrupvænget 67
Formand
formand@vaengerne.dk

Henrik P. Henriksen
Jegstrupvænget 613
Udvalget for grønne områder, veje, stier og fortove
ansvar4@vaengerne.dk

Simon Lund
Jegstrupvænget 403
Kasserer
kasserer@vaengerne.dk

Jørgen Dahlgaard
Skovgårdsvænget 82
Næstformand, sekretær
og webredaktør
sekretaer@vaengerne.dk

Giuseppe Coco
Skovgårdsvænget 542
Udlejning og den årlige
affaldsindsamling
ansvar1@vaengerne.dk

Mick G. Rasmussen
Jegstrupvænget 447
Suppleant
suppleant1@vaengerne.dk

Dennis Rossau Rasmussen
Jegstrupvænget 609
Udvalget for grønne områder, veje, stier og fortove
dennis@vaengerne.dk

Kurt Skytte
Jegstrupvænget 117
Suppleant
kurt@vaengerne.dk

Jesper Rasmussen
Jegstrupvænget 617
Udvalget for grønne områder, veje, stier og fortove
ansvar2@vaengerne.dk

Om dette hæfte:

Udgiver: Grundejerforeningen Vængerne ©.

Tekst: Peter Krogsøe, Birgitte Pedersen og Jørgen Dahlgaard.

Fotos: Peter Krogsøe og Jørgen Dahlgaard

Forsidefoto: Tranbjerg Droneservice ved Svend Wæver Jensen

Grundejerforeningen Vængerne 50 års jubilæum

Så er der gået 25 år siden sidste jubilæum, som var i 1998, da foreningen blev stiftet i september måned 1973. Det betyder, at vi i år kan fejre 50 års jubilæum som Grundejerforeningen Vængerne. I den anledning inviterer bestyrelsen alle medlemmer med familie til en festlig dag, nemlig lørdag den 12. august for at fejre jubilæet. Se programmet på bagsiden.

Birgitte

Der sker meget i løbet af 25 år og endnu mere på 50 år. Men fremfor en lang historisk gennemgang har vi i bestyrelsen valgt at forfatte et lille portræt af nogle af de mennesker, der bor her i Vængerne. Der er tale om nye og gamle, unge og ældre, børnefamilier og nogle uden børn. Tydeligvis tiltrækker området mange forskellige mennesker, – både som startbolig, men også som slutbolig. Som I vil se, når I læser dette hæfte, optræder også nogle, der har boet her hele livet, mens andre er kommet til. Nogle har valgt ikke at ændre på boligen, mens andre har om- eller tilbygget. Boligerne er derfor blevet mere forskellige i årenes løb.

Derudover indeholder hæftet også nogle gode historier, bl.a. et tilbageblik på tidligere tiders Skt. Hans-fester, hvor store musiknavne optrådte, f.eks. Bjørn & Okay, Tørfisk, Keld og Hilda og På Slaget 12.

Bestyrelsen håber, at I vil finde jubilæumshæftet interessant og læseværdigt. Og på hjemmesiden finder I en pdf med hæftet fra vores 25 års jubilæum. Her er teksten forfattet af Harald Kvist, som har fået mange sjove historier med fra foreningens første 25 år. Det kan klart anbefales at læse eller genlæse 25 års-hæftet – især hvis I er nye i området.

I en del år har vi sparet sammen til dette jubilæum. Derfor har der også været råd til at hyre gode musikere som MD-DUO og en dygtig DJ. Og til at holde prisen for mad og drikkevarer på et fornuftigt niveau. Invitation til arrangementet er udsendt særskilt. Vi håber naturligvis, at rigtig mange af vores medlemmer vil deltage i festen lørdag den 12. august og være med til at gøre dagen festlig.

*På glædeligt gensyn et eller andet sted derude.
Birgitte Pedersen, formand*

The Swinging Dixies ved bålet i 2013.

Hele byens Sankt Hans-fest

Grundejerforeningen Vængerne har afholdt mange fester i årenes løb bl.a. juletræsfester og fastelavnsfester. De største fester var dog ubetinget Sankt Hans-festerne, som blev afholdt hvert år for både beboerne i Vængerne samt for alle andre i Tranbjerg og omegn. Festen fik hurtigt status af at være Tranbjergs uofficielle byfest! Ambitionerne var store med musiknavne som Bjørn & Okay og På slaget 12.

Men det var også et meget stort arbejde for bestyrelsen med al logistikken: opstilling af telte, to musikscener, toiletvogn, diverse tilladelser, vagtfolk, salg af slik og drikkevarer m.m., som skulle dække en del af økonomien. Vi fik dog også tilskud fra kommunens kulturmidler samt Tranbjerg Fællesråd. Frivillige hjælp til og vores naboforening i nord - Ejerslauget – gjorde også deres. Faktisk var det på deres areal, at selve festen blev holdt, mens sel-

ve bålet blev afviklet på Vængernes plæne lige syd for i mange år.

Det trælse år

I 2014 brød foreningens bestyrelse sammen tre uger før Sankt Hans og festen måtte aflyses med kort varsel. Det var ikke godt. Spejderne Tranbjerg 1. reddede dog heldigvis noget af festen og arrangerede Sankthansbål ved deres hytte. Spejderne havde i flere år været en del af festen i Vængerne, hvor de arrangerede mange aktiviteter for børnene.

Den foreløbig sidste Sankt Hans-fest blev afholdt i 2018 og blev i 2019 afløst af en sommerfest i august måned udelukkende for beboerne i området. Den store fordel er, at den kan afholdes i forbindelse med en weekend, hvilket nok passer bedre ind i nutidens travle familieliv.

*Michelle Birkballe, Ivan Sand og Kim Sagild
m. band på den store scene i 2011.*

*Den lokale duo Jim (Winther) og
Jeff sørgede for underholdningen i
teltet gennem en del år.
Øverst ses duoen CarMa.*

Snobrød i 2012.

Mens Danmark var tørlagt for øl, blev der skålet som aldrig før til Vængernes sommerfest

Året var 1978. Grundejerforeningens første bestyrelse var kørt af sporet, og en ny måde at se dagens lys, hvis kommunen ikke skulle blande sig. Det er her, Svend Aage på 82 kommer ind i billedet. Svend Aage flyttede til Vængerne for godt 45 år siden, fordi arbejdspladsens revisor mente, at han og familien skulle købe hus her. Men det er en helt anden historie.

Skal der være fest, så lad der være fest

Vængerne var netop etableret dengang. Muligheden for at få indflydelse var derfor stor, og den greb Svend Aage. Han og familien ankom i maj 1978, og allerede i juni stillede han op til bestyrelsen i grundejerforeningen. Der skulle jo være en bestyrelse, som han siger.

- Jeg stillede op og blev valgt. Så der fik jeg jo en chance for at få indflydelse på, hvordan området skulle udvikle sig. Formanden og kassereren blev valgt direkte på forsamlingen, men derudover fordelte vi posterne selv. Så der fik jeg ansvaret for fester og sociale sager.

- Og så snakkede vi om, hvad vi skulle have. Fastelavn, juletræ, sommerfest og sådan noget. Vi var i hvert fald helt enige om, at der skulle være noget socialt. Så det blev en fast post i budgettet allerede fra begyndelsen. Jeg tror, vi satte 15.000 kroner af, og senere kom den op på 25.000, så der blev fyret penge af på fester. Og jeg kan vist roligt sige, at vi tænkte stort. Vi ville gerne lave noget, som alle havde lyst til at deltage i.

Det gik bragende godt

Og stort blev det. I hvert fald ud fra en lokal målestok. Der blev arrangeret juletræsfester og fastelavnsfester i aulaen på Grønløkkeskolen og – som prikken over i'et – de stort anlagte Sankt Hans-fester, som flere gange blev holdt i samarbejde med Ejerlauget Jegstrup By. Det var i start-80'erne, og festerne var et hit, ifølge Svend Aage:

- Det gik bragende godt. Det skal jeg saftsuseme love for. Der var masser af men-

nesker, kæmpe publikum og gode solister. Vi havde Bjørn og Okay, Tørfisk, Richard Ragnvald, Keld og Hilda og sådan nogle. Jeg tror også, Bamses venner var her en gang. Jeg har aldrig set så lang en kø, som da Richard Ragnvald skrev autografer. Han blev hængende, indtil alle havde fået en autograf.

Ja, det var den slags fester. Her i Vængerne. Mange hundrede (måske op til et par tusinde) gæster på planen med de to kastanje-træer. Liv og glade dage, som man siger. Men ét år var det dog lige ved at gå galt. Det var året, hvor Danmark løb tør for øl.

Ølstrejken der sneg sig uden om Vængerne

Det kostede ikke noget at deltage i sommerfesterne. Men udgifterne var betydelige nok, så der skulle skrubes nogle penge sammen, fortæller Svend Aage.

- Det skulle ikke være sådan, at man skulle betale for at være med. Men så købte folk jo øl og popcorn og sådan noget, og det tjente vi fint med penge på. Det kunne hænge sammen. Men så kom den jo. Strejken.

Den 9. maj 1985 gik bryggeriarbejderne på Carlsberg og Tuborg i strejke, og i otte uger blev der ikke brygget øl, fordi arbejderne frygtede at blive overflødiggjort af den nye teknologi. Det kunne mærkes i hele landet, og I Vængerne satte det også tanker i gang, fortæller Svend Aage:

- Ja, der stod vi i lidt af et dilemma. Vi skulle holde sommerfesten 23. juni. Og me-

get af vores overskud kom fra ølsalg. Så hvor længe ville strejken blive ved, kunne vi jo ikke vide.

- Men der var vi heldige, at vi havde en købmand Bilde (købmanden, som holdt til i det nuværende træningscenter, red.). For det første, jeg gør, da strejken begynder, er at gå ned til Bilde.

Bilde redder festen

Allerede tre uger efter strejken startede, var Danmark tørlagt for øl. En direkte trussel for sommerfesten ... hvis ikke købmand Bilde havde været flink.

- Vi havde jo altid købt vores øl og vand dernede, så da strejken begyndte, tog jeg en snak med ham. Så siger Bilde, "Nu sætter jeg nogle kasser til side i kælderen. Kun beregnet til jer."

- Og det var jo en kæmpe gevinst, for landet var tomt for øl, da vi skulle holde festen. Men Bilde havde sat enormt mange kasser til side. Hele kælderen var fuld af øl, og vi solgte selvfølgelig rub og stub til sommerfesten. Der kom folk fra nær og fjern og købte hele kasser hjem, så budgettet gik op og vi fik en fantastisk fest.

Svend Aage har engageret sig i bestyrelsen ad mange omgange. Mange år er det blevet til, men som han siger: "Nu er det vist også godt med det."

En lille tidslomme på Jegstrupvænget

**I ét hus på Jegstrupvænget er alting næsten, som det var engang.
Og der bor Else Grauballe.**

Den oprindelige hustegning passer endnu. Taget og gulvene ligger, som de blev lagt i 1972, og også ruminddelingen er præcis, som den var, da Else Grauballe 1. september 1973 flyttede ind på Jegstrupvænget 75.

For mens mange huse på Vængerne har ændret sig i årenes løb, har Elses stort set fået lov at forblive, som det var engang. For hvorfor lave om på noget, som fungerer?

- Jeg kan jo godt lide det, som det er, så tanken om at lave noget om har aldrig rigtig fyldt noget. Jeg ved godt, at nogle har åbnet op ud til køkkenet eller ind til værelset ved siden af stuen. Og det ville nok også fungere fint, men jeg kan nu godt lide de små rum.

Der er noget hyggeligt over det, og det er praktisk, hvis man får gæster, som skal overnatte, fortæller Else.

Det bedste sted i huset

Spørger man Else, hvor i huset hun har det bedst, behøver hun ikke meget betænkningstid. Der er nemlig ét sted, hun foretrækker, når hun engang imellem vil slappe lidt af:

- Det bedste sted i huset er lige derovre, siger hun og peger mod sofaen. Det er ikke tit, jeg sidder stille ret længe ad gangen, men der kan jeg godt lide at sidde og kigge ud i haven. Der kommer ikke biler eller gående

Else er statsautoriseret barneplejerske og var i en årrække leder for vuggestuen på Kirke-torvet 10, hvor der i dag er medborgerhus.

forbi, så det er ret roligt. Og så har jeg min kikkert, så jeg kan sidde og kigge på fugle. Det er så hyggeligt.

Ville renovere, ikke bygge om

Else er også klar i mælet, når man spørger, hvad hun ville gøre med huset, hvis hun f.eks. fik 500.000 kroner til håndværkere. For dem ville hun bruge på at shine det eksisterende lidt op.

- Jeg ville ikke lave om på ret meget. Det ville være noget med at skifte tagrender og få et nyt tag og sådan noget. For jeg ved jo godt, at der er nogle ting, der har lidt år på bagen, fortæller hun.

Klaus Astrup og Ulla Astrup

Beskæftigelse:

Klaus: pensioneret kok

Ulla: pensioneret diakon- og plejehjemsassistent

Boet på vængerne siden: 1991

Flyttede hertil fordi:

- Klaus var bymenneske og boede på 3. sal i en lejlighed inde i byen. Og jeg er fra landet

og skulle ikke nyde noget af at bo i en lejlighed. Så vi fandt et rigtig godt kompromis herude. Tæt på byen, men med lidt luft omkring os”, fortæller Ulla.

Det bedste ved vængerne:

- Vi har et fantastisk naboskab. Vi overrender ikke hinanden, men vi er der for hinanden, når der er brug for det.”

Ole Bernthsen

Beskæftigelse:

Pensioneret maskinmester

Boet på vængerne siden: 1976

Flyttede hertil fordi:

- Jeg var færdig med værnepligten og skulle finde et sted at bo. Ville gerne ind til byen, men fandt ud af, at det var noget smartere -

økonomisk set - at købe et hus herude. I stedet for at leje. Omkostningerne ville være det samme, men her ville jeg selv få noget ud af pengene”.

Det bedste ved vængerne:

- Jeg har sejlet i 25 år, så det er ikke fordi, jeg har været her forfærdelig meget i al den tid. Men som pensionist nyder jeg da, at her er fred og ro. Og så er jeg godt tilfreds med at bo i et godt og solidt hus.

“Ja, jeg var da træt af at skulle til Tranbjerg”

Fredericia, 1970. 14-årige Hanne Rasmussen er ikke glad. Skolen, vennerne og dagligdagen i Fredericia er et overstået kapitel. Familien er færdig i byen, og nu hedder næste stop Tranbjerg. En overskuelig rejse mod nord, og alligevel et helt nyt kapitel for en teenagepige, som ikke rigtig har andre valg.

Hannes far, Poul Rasmussen, er ingeniør hos Odense-virksomheden Koch Huse. Det er hans karriere at flytte med projekterne for at lede byggeriet, og familien følger naturligvis med. Også 14-årige Hanne, som i dag bor i sit og mandens Koch-hus i Tranbjerg på 43. år. Noget kunne Tranbjerg alligevel, når det kom til stykket.

Tranbjerg, 2023. Og det er netop her, i huset på Jegstrupvænget, at Hanne tager imod skribenten. Om hendes fødder lunter to ældre hunde, som pligtskyldigt bjæffer gæsten indenfor, inden de dovent vender tilbage til deres snorken i sofaen. Som de sikkert har gjort det så mange gange før mellem væggene, som siden 1979 har dannet rammerne for Hannes familie.

Men nej. De var aldrig endt i Tranbjerg, hvis det stod til Hanne:

- Jeg var da skide træt af at skulle til Tranbjerg. Det var jeg da, for det var da ikke fedt i den alder. Jeg havde mit liv, min skole og mine venner i Fredericia, hvor jeg nok også havde suget den lokale jargon godt til mig.

- Men jeg måtte jo bare følge med. Det var fars karriere, det handlede om, og hvad børnene ville, spillede nok ikke den helt store rolle dengang. Men altså - det gik jo. Jeg startede i 8. klasse på Rundhøjsskolen og fandt hurtigt ud af at tilpasse mig. Det var jeg nødt til.

Kunne ikke skjule meget for far

Så Tranbjerg blev rammen om Hannes ungdom. Og her fandt folk snart ud af, hvem Hanne var, for da far blev en kendt skikkelse i byen, blev Hanne det også. Byggelederens datter – på godt og ondt. For hvor meget kan man skeje ud, når far hører alt?:

- Jeg blev selvfølgelig nødt til at opføre mig lidt ordentligt herude. Alle fars medarbejdere vidste, hvem jeg var, og far fik jo alt at vide. Hvis jeg skejede for meget ud eller gav den gas nede på krostuen, kunne jeg være sikker på, at far hørte om det. For dér kom far og kollegerne jo også.

- Det skulle jeg selvfølgelig lige balancere i, men jeg var nu alligevel stolt af ham. Ikke fordi jeg interesserede mig synderligt for byggeriet. Det var bare det, han lavede. Men jeg kunne da godt mærke, at han og byggeriet havde en betydning herude. Og det har da nok også ført nogle gode ting med sig, fortæller hun.

Kørte i grøften og tog Falckmanden med hjem

Otte år efter ankomsten til Tranbjerg flyttede Hanne fra forældrenes hus på Kirkevænget. Og denne gang kunne hun selv vælge destinationen, men nu var Tranbjerg blevet hendes hjem. Så næste stop hed Østerby Allé, hvor hun boede, lige indtil skæbnen ville det anderledes:

- Jeg boede sådan set rigtig fint dér på Østerby Allé. Det var nybygget, der var have, og huslejen var billig. Men en dag kørte jeg i grøften med bilen på vej til arbejde, og...

- Ja, og så kom "ham der" og reddede mig, siger hun og kigger over på ægtemanden Jan, som netop er trådt ind i stuen. Og jeg syntes, han var sød, så jeg inviterede ham hjem til kaffe, og så gik han aldrig igen, siger hun med et smil.

Købte håndværkertilbud på Jegstrupvænget

I dag hænger der et jagttrofæ over sofaen. Side om side med billeder af Hannes og Jans børn og børnebørn. En næsten symbolsk sammensmeltning af de to ting, der fylder mest i Hannes liv. Og alt sammen giver det en rar og hjemlig følelse. Det er hyggeligt, som vi siger her til lands.

Men det var langt fra hyggeligt, da Hanne og Jan købte huset i 1979:

- Vi var begyndt at kigge efter et fælles hjem, da min far sagde, at der var et hus på tvangsauktion herovre. Et Koch-hus, som rent

ud sagt lignede lort. Det var misligholdt, og der var malet blå, og så var der næsten hul i alle dørene. Så charmerende kunne man ikke kalde det. Men min far kendte jo husene ud og ind, og han mente sagtens, vi kunne få det i god stand igen. Så han sagde "køb det", og det gjorde vi så.

En tryk tidslomme

Og så skete alt og ingenting på Vængerne i Tranbjerg. Livet og årene gik sin gang. Fester, børn, børnebørn, arbejde og jagt. Forskellige livsstadier foldede sig ud, mens rammerne forblev omtrent, som de var dengang sidst i 70'erne.

- Det hele ligner jo sig selv, fortæller Hanne. På en måde har Vængerne været lidt en tidslomme. Husene bliver renoveret og får nye beboere, men i det store hele ligner det sig selv. Og det er måske også det, der har gjort det så trygt herude.

- Der er plads til leg og fællesskab, og vi har stierne, så børnene kan komme trygt i skole. Og stemningen har altid været god. Folk hilser stadig pænt på én. Sådan har det været helt fra starten, synes jeg.

Det bliver i familien

Mens vi taler om Hannes familie, peger hun løbende i forskellige retninger. For i én retning bor sønnen. I en anden retning bor datteren, og sådan kan man næsten blive ved. Hele familien er samlet i og omkring Vængerne, så der er ingen tvivl om, at familien har taget Tranbjerg til sig. Og det er næppe helt tilfældigt:

- Ja, det betyder da nok noget, at far har lavet tegningerne og stået for byggeriet. Det har nok gjort, at flere i familien har turdet at springe ud i det herude. Det er svært for mig at sige, om det har været afgørende, men jeg kan da godt se, at det er iøjnefaldende, at vi alle har samlet os lige her. I min fars huse.

“Kun de gule mursten minder mig om, at huset er fra ’72”

Nogle hus-forandringer er mere synlige end andre. I ét hus på Jægstrupvænget er der snart ikke mere tilbage af det oprindelige hus. Til gengæld er der masser af moderne teknologi.

Den gule murstensfacade er bevaret og afslører fællesskabet med de omkringliggende rækkehuse. Men meget mere er der ikke tilbage af Johnny og Maj-Britts Koch-hus fra 1972. Det er i dag et moderne og velisoleret hus med gulvvarme, ventilation og integreret solcelletag. Et hus som på mange måder har omfavnet teknologiens muligheder.

Men hvorfor egentlig vælge et Koch-hus fra 1972, når man er så glad for moderne teknologi?

- Vi kunne først og fremmest godt lide området. Huset ligger et godt sted i cykelafstand fra mange ting. Og så kunne vi se nogle muligheder i huset. Det gav rigtig meget mening at flytte ind her og så udvikle huset i vores retning, fortæller Johnny, som også fremhæver økonomien som en motivation:

- Økonomien spiller selvfølgelig også en rolle. Skulle vi bygge noget nyt i området med samme størrelse og muligheder, ville det koste rigtig mange penge. I det her hus var de grundlæggende ting på plads, og så kunne vi

- for et mere overskueligt beløb - give det en make-over.

Den synlige forskel

Kommer man forbi huset, er det først og fremmest taget, der skiller sig ud. Hvor de omkringliggende huse har klassiske tagsten, er taget her belagt med matsorte solpaneler, som suger sol til sig året rundt og gør husets beboere relativt selvforsynende med strøm. Og den frihed har haft høj prioritet, fortæller Johnny:

- Jeg kan nævne fire grunde til, at vi valgte et tag med aktive solpaneler. Dels havde vi et gammelt asbesttag, som ikke var det fedeste i verden. Så er der selvstændigheden. Nu kan vi teknisk set tillade os at gøre, hvad vi vil med strømforbruget, fordi vi selv genererer strømmen. Så vi er ikke ramt af udsving, og ingen dikterer vores forbrug.

- Derudover kommer det økonomiske incitament. Taget dækker størstedelen af vores strøm, en god del af vores varme og en stor del

af vores kørsel, da vi har elbil. Ja, og så har jeg bare en del dimser, der trækker strøm. Så selvom det selvfølgelig var en større investering, så giver det rigtig meget mening for os, forklarer han.

Hvor meget kan man lave om på sit hus?

Nogle huse og områder har klare regler for, hvor meget man må lave om på. De såkaldte servitutter. Dem er der dog ikke mange af for husene på Vængerne, så man må langt hen ad vejen selv beslutte, hvad man vil gøre med og på sit hus. Derfor er det muligt, at et generisk rækkehus fra 1972 i dag fremstår som et højteknologisk og moderne hus, som er gearret til fremtiden. Og det glæder Johnny:

- Jeg tror på, at teknologi kan løse rigtig meget. Og vi var så heldige, at der kom en ny generation af de her tage, som var mere matte. De tidligere skinnede lidt mere. Jeg synes, det er blevet kønt. Det er selvfølgelig anderledes, men ikke noget, der skriger. Og mon ikke, der dukker mange flere af den slags op med tiden.

Træningscenter i dag, men ...

Du kender godt bygningen. Måske du bruger den, når du skal forbrænde fedt og opbygge muskler. Måske du bare ser den ud af øjenkrogen, når du går på stien for at komme ned og handle. Men vidste du, at du for år tilbage kunne købe kunst, biker-udstyr eller en klipning i selvsamme bygning?

Historien starter i 1976. Købmandsbranchens finansieringsselskab (DSK) får tilladelse til at bygge supermarked på grunden på Orholt Allé. Det bliver i første omgang til en købmand, som Erling Bilde og hustru kører i en årrække. Købmand Bilde, som han kaldes, bliver bl.a. øl-leverandør til Vængernes sommerfester, men det kan du læse om i en anden historie. I 1986 drejer han imidlertid nøglen om, og herfra går det hele lidt i stå.

Bygningens ejere satses på en hurtig genudlejning, men månederne går, og ingen bider på krogen. Og herfra bliver ejendommen efter

sigende mere og mere træls at kigge på - i takt med, at den bl.a. bliver mere og mere dækket af graffiti. Det får grundejerforeningen op i det røde felt, og der skrives om sanktionsmuligheder i den lokale presse. Så vidt når det dog aldrig, for tre år efter lukningen sker der alligevel noget, og freden kan sænke sig over landet.

Bygningen lejes nu ud til to ret forskellige formål. I én del sælges der kunst og den nyeste mode indenfor skindtøj. I den anden del importeres og sælges der reservedele og tøj til motorcyklister. Og herfra fortsætter

Kiosken med postbutik og solcenter lukkede i 2008.

bygningens skiftende lejere med at tilbyde området nye købs- og brugsmuligheder. Der kommer kiosk med postbutik. Der kommer solarium. Der kommer blomstersalg og dyreartikler til heste, og en dag åbnes dørene sågar for en frisørsalon.

Intet af det varer dog ved, og bygningen skal igen stå tom i nogle år, før vi får det træningscenter, som mange i dag nyder godt af - og som flere af os sikkert kunne have godt af at nyde lidt mere.

Vidste du i øvrigt at ...

Der ligger en klausul på, hvad ejendommen må bruges til. I klausulen kan man også læse, at bliver der i en sammenhængende periode på 12 måneder ikke drevet virksomhed af en bestemt type, skal ejendommen tilskødes Grundejerforeningen uden betaling af veder-

lag og uden omkostninger for grundejerforeningen.

Sker det, skal eventuelle bygninger på ejendommen fjernes, og arealet etableres med græs uden omkostninger for grundejerforeningen. Det gælder også, hvis ejendommen søges udstykket eller bebygget til beboelse. Dette drastiske skridt er dog aldrig taget i brug, selv om muligheden principielt set har været der et par gange.

Familien Rasmussen

Fra venstre: Dennis Rossau Rasmussen, Ella Sophia Tran Rasmussen, Linette Tran Rasmussen, Marcus Tran Rasmussen

Beskæftigelse:

Bylivskonsulent (Dennis). Privat børnepasser (Linette). Skoleelev (Ella 2. klasse, Marcus 8. klasse)

Boet på Vængerne siden: 2010.

Flyttede hertil fordi:

“Vi ville gerne købe hus i Tranbjerg og vængerne kunne tilbyde et fritliggende hus til en

rimelig pris. Omgivelserne skulle selvfølgelig også være attraktive, og det mener vi, at de er”.

Det bedste ved Vængerne:

“Vi kan godt lide kombinationen af række-huse og fritliggende huse. Vi nyder at gå ture på vængerne og se, hvordan folk har valgt, at deres hus skal se ud. Her er masser af grønt, hvilket er skønt, og så er det fedt, at vi har fået en lækker legeplads”.

Peter Strunge
(bor med sønnen Jacob)

Beskæftigelse:

Indehaver af Lampetorvet.dk

Boet på Vængerne siden: 2022

Flyttede hertil fordi:

“Jeg altid har syntes, at vængerne er det mest Badass sted i Tranbjerg”

Det bedste ved vængerne:

“Jeg kan godt lide, at det vrimler med søde mennesker, som altid er klar på en fest”.

Et par nedslag i historien...

Den nye store legeplads blev indviet i august 2021. Coronaen havde desværre forsinket indvielsen noget. Her er der en længere længere kø til pølseboden, men alle var glade.

Selv de lidt ældre var i fuld gang på pétanquebanen.

Foto fra december 2019, hvor den nye legeplads var ved at blive bygget.

Indvielse af multibanen i oktober 2011. Rasmus Pladsbjerg fra Nordea (tv) overrækker en støttecheck fra Nordea Fonden til den daværende formand Niels Risager Hansen (th). Multi-banen erstattede en gammel barsketbane.

Den sydlige halvdel af Jegstrupvænget fik fibernet (WAOO) fra det daværende Østjysk Energi allerede i 2011. Først i 2013 kom Skovgårdsvænget og resten af Jegstrupvænget med. Det gik vist lidt trøgt med salget i starten, da Yousee KabelTV havde / har mange kunder i området.

Louise, Lasse, Kristian og Kirstine

Beskæftigelse:

Lagermedarbejder (Lasse).

Aut. Fagveterinærsygeplejerske (Louise)

Og vi ønskede at bo et sted med andre børn.
Tæt på vores familier.

Boet på vængerne siden: 2020

Flyttede hertil fordi:

Louise er vokset op i vængerne, og det har
altid været et trygt og roligt sted at være barn.

Det vi bedst kan lide ved vængerne:

Der er alt, hvad vi skal bruge. Vuggestue og
børnehave. En stor legeplads og kælkebakke.
Samt hyggeligt samvær med de andre beboere
til vænge-festerne.

Vidste du....

I 1978 var kontingentet til grundejerforeningen på 200 kroner om året. I dag ligger det på 1.400 kr.

Den "nye" legeplads blev indviet i 2021 og kostede ca. 500.000 kroner.

Grundejerforeningen køber hvert år 15.000 plastikposer, så hundelufterne kan samle høm-høm'erne op.

Vængernes grundejerforening var ved etableringen én af landets største grundejerforeninger.

Vængerne blev etableret på landbrugsjord, som tidligere tilhørte gårdene omkring Tranbjerg

Langt størstedelen af husene i Vængerne er bygget af Jens P. Koch & Co A/S, hvorfor Tranbjerg ofte er blevet omtalt som Koch-byen. Virksomheden nåede at bygge omtrent 12.000 huse i Danmark, inden den lukkede i 1982.

Ved etableringen af Koch-husene kostede det et indskud på 5000 kroner at købe et 4-værelses hus. Herefter var der en månedlig netto-husleje på 1290 kroner - inkl. opsparring. Det gav muligheder for mange mennesker, som ellers ikke havde penge til at købe fast ejendom.

Grundejerforeningens Sankt Hans-fester var i mange år et tilløbsstykke. Blandt de optrædende til festerne hører Bjørn og Okay, Tørfisk, Richard Ragnvald, Keld og Hilda og På Slaget 12.

Jens P. Koch og Co solgte i sin tid de nye huse på Vængerne med sloganet: "Hvorfor betale indskud og leje, når det er bedre og billigere at eje".

Området vi i dag kalder Vængerne, blev oprindeligt kaldt Tingskoven.

I 1972 tog det 9 minutter at køre fra Tranbjerg til centrum med S-toget

Bygningen med træningscenteret på Orholt Allé ejes af et investeringsselskab i København, som er forpligtet til at være medlem af grundejerforeningen.

Grundejerforeningen blev stiftet 20. september 1973 og har i dag 535 medlemmer.

Den første generalforsamling blev afholdt på Tranbjerg Kro, som dengang havde byens eneste mødelokale.

Et af de første forslag på det første møde i grundejerforeningen var, at alle beboere i området skulle være du's.

Den første Sankt Hans-fest blev afholdt 23. juni 1974. Her kunne man købe en øl for 3 kroner på festpladsen. For 1,5 krone mere kunne man også få en pølse.

Parcellerne inden for JV/SV (øst/vest) og Orholt Alle/Ejerforeningen (syd/nord) fylder ca. 380.000 m². Yderomkredsen af disse er omtrent 2.500 meter. Grundejerforeningen ejer og passer 51.318 m² af ovenstående.

JUBILÆUMSFEST VÆNGERNE

12. AUGUST 2023

KL. 13.30-02.00

**Kom og vær med til at fejre Grundejerforeningen
Vængernes 50 års jubilæum.**

**Der er planlagt aktiviteter, oplevelser og underholdning
for både små og store.**

Musik med MD-DUO og senere også en DJ

Vil i spise med kl. 18.00?

Så kan I gøre det for billige penge. Kr. 100,- pr. voksen og kr. 50,- pr. barn mellem 8 og 15 år. Børn under 8 år er gratis.

For dette beløb får I helstegt pattegris + barbecuekylling samt lækker tilbehør.

Tilmeld jer senest 5. august til Birgitte med en sms på tlf. 4124 5506 med oplysning om antal børn og voksne samt navn og adresse, f.eks. JV+husnr. eller SV+husnr. Samtidigt skal I overføre det relevante beløb til MobilePay 953949.

HUSK at medbringe picnicurv med tallerkener, bestik, kaffe, dug og servietter, så kan vi få nogle festlige borde i teltet. Der vil naturligvis være plasticbægre til drinks, øl, vand og vin, når I køber ind ved barvognen til beskedne priser.

Festen er for medlemmer af GF Vængerne med familie.

Alle er velkomne allerede fra kl. 13.30.

Hvor? På plænen nord for legepladsen og multibanen.

Lørdag den 12. august.

Festen begynder kl. 13.30 og slutter kl. 02.00.

Kom og mød jeres naboer, nye som gamle.

Kom og vær med til at gøre jubilæet til en uforglemmelig festlig oplevelse.

PS. Det er kun spisningen, som kræver tilmelding.

